

Sygn. akt II K 342/16

PR Ds. 646.16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Jarocinie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Prezes SR Sędzia Maciej Gruchalski
Protokolant:	Sekretarz sądowy Daria Śmigielska

przy udziale Prokuratora Rejonowego K. K.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 listopada 2016 r. sprawy:

M. O. (1) s. W. i R. z domu Z. ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 30 lipca 2016 roku o godzinie 0:05, w miejscowości K., na parkingu w restauracji (...), województwa (...), kierował w ruchu lądowym samochodem m-ki M. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, posiadając 0,40mg/l o, 40mg/l o, 36mg/l i 0,40mg/l stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu,

to jest czyn z art. 178a §1 kk

1. ustalając, iż czyn oskarżonego M. O. (1) wyczerpuje znamiona występku z art. 178a § 1 kk na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne na okres próby 2 lat;
2. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 2 lat;
3. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 30 lipca 2016 r.;
4. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 2000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 230 zł tytułem kosztów sądowych.

Sędzia (-)

UZASADNIENIE

Oskarżony M. O. (2) ma 26 lat, pracuje jako przedstawiciel handlowy w przedsiębiorstwie (...). W związku z wykonywaną pracą przejeżdża tygodniowo około 2500 kilometrów. Posiada prawo jazdy kategorii B. W dniu 29 lipca 2016r. wieczorem spożył wraz z kolegą M. R. kilka piw. Następnie jego samochodem marki M. (...) nr rej. (...) udali się do baru (...) położonego w pobliżu Kotlina gdzie odbywał się dancing. Samochodem kierowała dziewczyna jego kolegi. Zatrzymali się na parkingu dla samochodów ciężarowych. Po wyjściu z samochodu zapalili papierosy

po czym oskarżony postanowił przejechać po parkingu kilka „kółek”. Po wyjściu z samochodu został zatrzymany do kontroli stanu trzeźwości przez funkcjonariuszy policji. Pierwsze badanie stanu trzeźwości o godz. 00.10 wykazało 0,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, następne wykonywane w godzinach 00.26, 00.48 i 00.49 wykazywały odpowiednio 0,40 mg/l, 0,36 mg/l, 0,40 mg/l.

W okresie od 2008 roku oskarżony popełnił 24 wykroczenia drogowe związane m.in. z przekroczeniem dozwolonej prędkości, brakiem wymaganych dokumentów, rozmową przez telefon komórkowy, spowodowaniem kolizji drogowej.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 35, protokoły użycia alkometru k. 2-3, informacja o karalności za wykroczenia drogowe k.7.).

Oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zbieżne z ustalonym stanem faktycznym. Sąd uznał je za wiarygodne albowiem brak było dowodów przeciwnych.

Za wiarygodne Sąd uznał również pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach. Odnośnie informacji z Krajowego Systemu (...) Policji Sąd uznał, iż odzwierciedla on rzeczywisty stan a jej analiza pod kątem art. 46 kw wskazuje, że ujawnione w niej kary za wykroczenia drogowe nie uległy zatarciu.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż oskarżony wyczerpał znamiona występku z art. 178a § 1 kk albowiem w dniu 30 lipca 2016r. w K.woj. (...) około godziny 0.05 w ruchu lądowym po drodze publicznej prowadził pojazd mechaniczny - samochód osobowy marki M. (...) nr rej. (...) znajdując w stanie nietrzeźwości posiadając 0,40 mg/l w pierwszym badaniu, 0,36 mg/l w drugim badaniu, alkoholu w wydychanym powietrzu.

Zgodnie z treścią art. 66 § 1. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Stopień winy wyznaczają dwie zmienne. Jedna w postaci obiektywnej oceny społecznej szkodliwości czynu obejmującej okoliczności odzwierciedlone w zespole znamion czynu zabronionego a także okoliczności wpływające ujemnie lub dodatnie na ocenę karygodności zachowania. Są to m.in. dalsze następstwa czynu, szczególna motywacja sprawcy czy sposób działania. Druga odpowiada subiektywnej możliwości podjęcia przez sprawcę zachowania zgodnego z prawem uwarunkowana poziomem rozwoju intelektualnego, emocjonalnego i społecznego sprawcy, stanem jego wiedzy i doświadczenia.

W przypadku oskarżonego M. O. (1) stopień jego winy nie był znaczny. Poruszał się on samochodem wyłącznie przez krótką chwilę, w obrębie parkingu przeznaczonego dla samochodów ciężarowych a przez to nie stworzył dla innych uczestników ruchu szczególnego zagrożenia Stopień nietrzeźwości nie był znaczny. Oczywiście mógł on powstrzymać się od kierowania pojazdem ale ta okoliczność nie może determinować konieczności wydania wyroku skazującego, gdyż dotyczy niemal wszystkich sprawców przestępstwa z art.178a §1kk.

W zakresie stopnia społecznej szkodliwości bierze się pod uwagę okoliczności wymienione w art. 115§2 kk. Ustawodawca nie definiuje samego pojęcia społecznej szkodliwości, ale określa kilka jej stopni - znikomy, wyższy niż znikomy (art. 1 § 2 k.k., art. 100 k.k.), niebędący znacznym (art. 66 § 1, art. 59 k.k.), znaczny (art. 94 § 1 k.k.). Na uwadze należy mieć zarówno okoliczności o charakterze przedmiotowym (rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu), jak i podmiotowym (waga naruszonych przez sprawcę obowiązków, postać zamiaru, motywacja sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia).

Oceniając rodzaj i charakter naruszonego dobra uwzględnić należy fakt,

że o hierarchii dóbr chronionych przez polskie prawo karne pośrednio można wnioskować z systematyki części szczególnej kodeksu karnego oraz z rodzaju i wysokości sankcji grożącej za popełnienie danego czynu.

Sposób i okoliczności popełnienia czynu obejmują zarówno okoliczności dotyczące samego czynu (o charakterze przedmiotowym), jak i związane ze sprawcą (o charakterze podmiotowym).

W kontekście niniejszej sprawy w zasadzie wszystkie wyżej opisane okoliczności przemawiały na korzyść oskarżonego i pozwalały stwierdzić, że istniały przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania karnego. Wydaje się oczywistym, że właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia oskarżonego uzasadniają przypuszczenie jeśli nie pewność, że w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego bez konieczności wydania wyroku skazującego. Oskarżony w sposób wystarczający wykazał jak dolegliwa jest dla niego utrata prawa jazdy i z jakimi konsekwencjami wiąże się to dla jego pracy. Złożone wyjaśnienia świadczą, że czyn ten ten miał charakter incydentalny. Także w zakresie stopnia jego społecznej szkodliwości nie ma powodów by przyjąć, iż w niniejszej sprawie jest on znaczny. Stwierdzone u oskarżonego stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu nie było znaczne a zagrożenie karą za czyn z art. 178a§1kk należy do najłagodniejszych w kodeksie karnym. Nie bez powodów ustawodawca polski, dążący w ostatnim okresie czasu do zaostrzania kar niemal we wszystkich rodzajach przestępstw pozostawił Sądom możliwość warunkowego umorzenia postępowania, także w stosunku do sprawców przestępstw z art. 178a §1. Wydaje się zatem, że przepis art.67§3 kk przewidujący przy warunkowym umorzeniu postępowania możliwość orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych maksymalnie do lat 2 dotyczy właśnie takich sytuacji, szczególnie gdy ukształtuje się pozostałe środki probacyjne na poziomie dolegliwości zbliżonym do poziomu orzekałego w przypadku skazania.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 66§1i2 kk 67§1 kk warunkowo umorzył postępowanie karne na okres próby 2 lat.

Jednocześnie na podstawie art. 67§3 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 2 lat. Na wymiar powyższego środka wpływ miała przede wszystkim wielokrotna karalność oskarżonego za wykroczenia drogowe. Wprawdzie oskarżony z racji wykonywanego zawodu przejeżdża znaczne dystanse co może mieć przełożenie na liczbę popełnionych wykroczeń drogowych to jednak ich ilość ujawniona w raporcie z Krajowego Systemu (...) Policji wskazuje, że oskarżony dopuszcza się ich bardzo często, w tym są to wykroczenia świadczące o lekceważeniu przepisów Prawa o ruchu drogowym, jak chociażby rozmowy w trakcie jazdy przez telefon komórkowy, czy niezapięcie pasów bezpieczeństwa W tym kontekście Sąd uznał, że konieczne jest orzeczenie powyższego środka w rozmiarze 2 lat. Na poczet powyższego środka Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 30 lipca 2016r.

Ponadto na podstawie art.67§3 kk w zw. z art. 39 pkt.7 kpk orzeczono wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 2000zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art.627 kpk.